

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/61/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl priemonių sparčiojo elektroninių ryšių tinklų diegimo sąnaudoms mažinti

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) skaitmeninė ekonomika iš esmės keičia vidaus rinką. Jos inovacijos, sparta ir tarpvalstybinė aprėptis gali pastūmėti vidaus rinkos integravimą į kitą lygį. Sąjungos vizija – skaitmeninė ekonomika, teikianti tvarią ekonominę ir socialinę naudą, grindžiama moderniomis elektroninėmis paslaugomis ir sparčiu interneto ryšiu. Aukštos kokybės skaitmeninė infrastruktūra grindžiama beveik visi šiuolaikinės novatoriškos ekonomikos sektoriai, ir ji yra strategiškai svarbi socialinei ir teritorinei sanglaudai. Todėl visi piliečiai, taip pat viešasis bei privatusis sektoriai turi turėti galimybę būti skaitmeninės ekonomikos dalyviais;
- (2) pripažindamos sparčiojo plačiajuosčio ryšio diegimo svarbą, valstybės narės patvirtino plataus užmojo plačiajuosčio ryšio tikslus, išdėstytus Komisijos komunikate „Europos skaitmeninė darbotvarkė. Skaitmeninėmis technologijomis grindžiamas Europos augimas“ (toliau – skaitmeninė darbotvarkė), būtent ne vėliau kaip 2013 m. užtikrinti, kad visi europiečiai galėtų naudotis baziniu plačiajuosčiu ryšiu, ir užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2020 m. visi europiečiai turėtų galimybę naudotis daug spartesniu internetu (daugiau kaip 30 Mbps), o 50 % arba daugiau Sąjungos namų ūkių užsisakytų spartesnio kaip 100 Mbps interneto ryšio paslaugą;
- (3) atsižvelgiant į sparčią technologijų raidą, eksponentinį plačiajuosčio ryšio srauto augimą ir vis didesnę e. paslaugų paklausą, skaitmeninėje darbotvarkėje nustatytus tikslus reikėtų laikyti absoliučiu minimumu, o Sąjunga turėtų siekti platesnio užmojo tikslų plačiajuosčio ryšio srityje, kad būtų užtikrintas didesnis augimas, konkurencingumas ir našumas. Atlikdama šios direktyvos peržiūrą, Komisija turėtų įvertinti, ar šia direktyva būtų galima toliau prisidėti siekiant to tikslo ir koku būdu tai būtų galima padaryti;

⁽¹⁾ OL C 327, 2013 11 12, p. 102.

⁽²⁾ OL C 280, 2013 9 27, p. 50.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

- (4) skaitmeninėje darbotvarkėje taip pat nurodyta, jog reikia politikos, kuria būtų sumažintos plačiajuosčio ryšio diegimo visoje Sąjungos teritorijoje sąnaudos, įskaitant tinkamą planavimą ir koordinavimą bei administracinės naštos mažinimą. Todėl valstybėms narėms reikia vykdyti didelės apimties išankstines investicijas, kad būtų sudarytos sąlygos dalytis fizine infrastruktūra. Atsižvelgiant į skaitmeninės darbotvarkės tikslus ir kartu pripažįstant, kad buvo labai sumažinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ nustatytą Europos infrastruktūros tinklų priemonę plačiajuosčiam ryšiui skirti finansiniai ištekliai, valstybės narės šios direktyvos tikslams pasiekti turėtų galėti naudotis Sąjungos finansavimu, prieinamu vadovaujantis taikytinomis Sąjungos nuostatomis;
- (5) sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimo sąnaudų mažinimas taip pat būtų naudingas užbaigiant viešojo sektoriaus skaitmeninimą, kuris visuose ekonomikos sektoriuose darytų skaitmeninio svėro poveikį ir leistų sumažinti viešojo administravimo sąnaudas ir veiksmingiau teikti paslaugas piliečiams;
- (6) atsižvelgiant į poreikį imtis veiksmų Sąjungos lygiu, kad būtų užtikrinta geresnė plačiajuosčio ryšio aprėptis, be kita ko, mažinant sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūros sąnaudas, kaip pažymima 2012 m. gruodžio 13–14 d. Europos vadovų tarybos išvados, Komisijos komunikate „II bendrosios rinkos aktas“ pabrėžiama, jog reikia papildomų pastangų, kad būtų greitai pasiekti Europos skaitmeninėje darbotvarkėje nustatyti tikslai, *inter alia*, sprendžiant investavimo į sparčiuosius tinklus uždavinį;
- (7) visoje Sąjungoje diegiant sparčiuosius fiksuotojo ir belaidžių elektroninių ryšių tinklus, reikia esminių investicijų, kurių didelę dalį sudaro civilinės inžinerijos darbų sąnaudos. Apribojus kai kuriuos daug sąnaudų reikalaujančius civilinės inžinerijos darbus plačiajuosčio ryšio diegimas taptų efektyvesnis;
- (8) didelę dalį tų sąnaudų galima priskirti diegimo proceso neveiksmingumui, kuris susijęs su egzistuojančios pasyviosios infrastruktūros (pvz., kanalų, vamzdžių, šulinių, spintų, stulpų, stiebų, antenų įrenginių, bokštų ir kitų atraminių konstrukcijų) naudojimu, kliūtimis, susijusiomis su inžinerinių darbų koordinavimu, sunkiomis administracinėmis leidimų suteikimo procedūromis ir kliūtimis, susijusiomis su tinklų diegimu pastatuose, dėl kurių atsiranda didelių finansinių kliūčių, ypač kaimo vietovėse;
- (9) priemonėmis, kuriomis siekiama padidinti egzistuojančios infrastruktūros naudojimo efektyvumą ir sumažinti naujų civilinės inžinerijos darbų vykdymo sąnaudas ir kliūtis, turėtų būti iš esmės prisidedama prie greito ir plataus masto sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimo užtikrinimo, kartu palaikant veiksmingą konkurenciją, nedarant neigiamo poveikio esamos viešosios infrastruktūros saugai, saugumui ir sklandžiam veikimui;
- (10) kai kurios valstybės narės priėmė priemones, kuriomis ketinama sumažinti plačiajuosčio ryšio diegimo sąnaudas. Tačiau tos priemonės lieka nedidelio masto ir padrikos. Išplėtojus tas priemones Sąjungoje, būtų galima reikšmingai prisidėti prie bendrosios skaitmeninės rinkos kūrimo. Be to, dėl skirtingų reguliavimo reikalavimų kartais komunalinės įmonės negali bendradarbiauti ir gali atsirasti kliūčių naujiems tinklo operatoriams patekti į rinką, taip pat kliūčių naujoms verslo galimybėms, todėl tokie skirtumai trukdo plėtoti vidaus rinką sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų fizinei infrastruktūrai naudoti ir diegti. Galiausiai, ne visada atrodo, kad iniciatyvos, kurių imamasi valstybių narių mastu, sudaro visumą, tuo tarpu labai svarbu imtis veiksmų viso diegimo proceso metu ir visuose sektoriuose, kad būtų užtikrintas nuoseklus ir reikšmingas poveikis;
- (11) šia direktyva siekiama nustatyti visoje Sąjungoje taikomas būtiniausias teises ir pareigas, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimui ir skirtinguose sektoriuose vykdomos veiklos koordinavimui. Užtikrinant būtiniausias vienodas sąlygas, tai turėtų būti daroma nedarant poveikio esamai geriausiai praktikai ir nacionaliniu bei vietos lygiu priimtoms priemonėms, kuriomis nustatytos išsamesnės nuostatos ir sąlygos, taip pat papildomos priemonės, kuriomis papildomos tos teisės ir pareigos, laikantis subsidiarumo principo;
- (12) atsižvelgiant į *lex specialis* principą, kai taikomos konkretesnės reguliavimo priemonės, laikantis Sąjungos teisės, tos priemonės turėtų būti viršesnės už šioje direktyvoje numatytas būtiniausias teises ir pareigas. Todėl šia

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo įsteigiama Europos infrastruktūros tinklų priemonė, iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 ir panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

direktyva neturėtų būti daromas poveikis Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistemai, įtvirtintai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/21/EB ⁽¹⁾, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/19/EB ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/20/EB ⁽³⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/22/EB ⁽⁴⁾ ir Komisijos direktyvoje 2002/77/EB ⁽⁵⁾, įskaitant pagal tą reguliavimo sistemą patvirtintas nacionalines priemones, kaip antai konkrečias simetrines ar asimetrines reguliavimo priemones;

- (13) elektroninių ryšių tinklo operatoriams, ypač naujiems rinkos dalyviams, gali būti daug veiksmingiau pakartotinai naudotis egzistuojančia fizine infrastruktūra, įskaitant kitų komunalinių įmonių infrastruktūrą, siekiant diegti elektroninių ryšių tinklus, ypač tuose rajonuose, kur nėra tinkamo elektroninių ryšių tinklo arba kur įrengti naują fizinę infrastruktūrą gali būti ekonomiškai nepagrįsta. Be to, dėl sektorių tarpusavio sinergijos, diegiant elektroninių ryšių tinklus gali labai sumažėti inžinerinių darbų poreikis, taigi ir su tais darbais susijusios socialinės ir aplinkosaugos sąnaudos, pavyzdžiui, tarša, trukdžiai ir eismo spūstys. Todėl šią direktyvą reikėtų taikyti ne tik viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjams, bet ir bet kuriam teisiui naudotis elektroninių ryšių tinklo elementams įrengti tinkančiomis plataus masto visuotinėmis fizinėmis infrastruktūromis, pavyzdžiui, elektros energijos, dujų, vandentiekio, nuotekų ir kanalizacijos sistemų, šildymo ir transporto paslaugų, savininkui ar turėtojui, pastaruoju atveju nedarant poveikio bet kurios trečiosios šalies nuosavybės teisėms;
- (14) siekiant gerinti sparčiojo elektroninių ryšių tinklų diegimą vidaus rinkoje, šia direktyva turėtų būti nustatytos viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjų teisės sąžiningomis ir pagrįstomis sąlygomis, atitinkančiomis įprastą naudojamą nuosavybės teisėmis, gauti prieigą prie fizinės infrastruktūros, neatsižvelgiant į jos buvimo vietą. Pareiga suteikti prieigą prie fizinės infrastruktūros turėtų nedaryti poveikio žemės ar pastato, kuriame infrastruktūra yra, savininko teisėms;
- (15) atsižvelgiant į nedidelį diferenciacijos lygį, panaudojant tinklo fizinę infrastruktūrą dažnai galima kartu įrengti įvairius elektroninių ryšių tinklo elementus, įskaitant tuos, kuriais galima užtikrinti ne lėtesnio kaip 30 Mb/s plačiajuosčio ryšio prieigos paslaugas, laikantis technologinio neutralumo principo, nedarant poveikio pagrindinei teikiamai paslaugai ir patiriant minimalias pritaikymo sąnaudas. Todėl fizinę infrastruktūrą, kurioje tik ketinama įrengti kitus tinklo elementus, bet kuri netampa aktyviuoju tinklo elementu, pavyzdžiui, nenaudojamą šviesolaidžio skaidulų atveju, iš esmės galima naudoti elektroninių ryšių kabeliams, įrangai arba bet kuriam kitam elektroninių ryšių tinklų elementui įrengti, neatsižvelgiant į faktinį jos naudojimą arba jos nuosavybę, jei nėra jokių saugumo problemų ar žalos infrastruktūros savininko būsimiems verslo interesams. Viešųjų ryšių tinklų fizinė infrastruktūra taip pat iš esmės gali būti naudojama kitų tinklų elementams įrengti, todėl valstybės narės gali nuspręsti atitinkamais atvejais taikyti abipusiškumo principą ir leisti viešųjų ryšių tinklų operatoriams teikti prieigą prie jų tinklų diegiant kitus tinklus. Nedarant poveikio konkrečiam bendro interesui, susijusio su pagrindinės paslaugos teikimu, siekimui reikėtų skatinti visų tinklo operatorių veiklos sinergiją, siekiant kartu padėti įgyvendinti Skaitmeninės darbotvarkės tikslus;
- (16) nors šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokioms specialioms apsaugos priemonėms, kurios reikalingos siekiant užtikrinti saugą ir visuomenės sveikatą, tinklų, ypač ypatingos svarbos infrastruktūros, saugumą ir vientisumą, taip pat siekiant užtikrinti, kad nebūtų daromas poveikis tinklo operatoriaus teikiamai pagrindinei paslaugai, ypač tinklų, naudojamų tiekti vandenį, skirtą žmonėms vartoti, atveju, nacionalinės teisės aktų bendrosios taisyklės, kuriomis tinklo operatoriams draudžiama derėtis dėl elektroninių ryšių tinklo paslaugų teikėjų prieigos prie fizinės infrastruktūros, galėtų užkirsti kelią prieigos prie fizinės infrastruktūros rinkos sukūrimui. Todėl tokios bendrosios taisyklės turėtų būti panaikintos. Kartu šioje direktyvoje išdėstytomis priemonėmis neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių galimybei komunalinių įmonių operatorių suteikiamą prieigą prie infrastruktūros padaryti patrauklesnę, neįtraukiant pajamų už tą paslaugą į jų pagrindinei veiklos rūšiai ar rūšims nustatytų galutiniams paslaugų gavėjams taikomų tarifų apskaičiavimo pagrindą pagal galiojančią Sąjungos teisę;

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 33).

⁽²⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 7).

⁽³⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 21).

⁽⁴⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 51).

⁽⁵⁾ 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose (OL L 249, 2002 9 17, p. 21).

- (17) tinklo operatorius dėl objektyvių priežasčių gali atsisakyti suteikti prieigą prie konkrečios fizinės infrastruktūros. Visų pirma fizinė infrastruktūra gali būti techniškai netinkama dėl konkrečių aplinkybių, susijusių su infrastruktūra, prie kurios paprašyta prieigos, pavyzdžiui, atitinkamu metu turimos vietos trūkumo arba dėl būsimų vietos poreikių, kurie yra pakankamai įrodyti, pavyzdžiui, viešai paskelbtais investicijų planais. Panašiai, konkrečiomis aplinkybėmis dalijantis infrastruktūra gali kilti pavojus saugai ar visuomenės sveikatai, tinklo, įskaitant ypatingos svarbos infrastruktūrą, vientisumui ir saugumui arba gali kilti grėsmė paslaugų, kurios pirmiausia teikiamos naudojantis ta pačia infrastruktūra, teikimui. Be to, kai tinklo operatorius jau teikia didmeninę prieigą prie fizinės tinklo infrastruktūros, kuri atitiktų prieigos prašytojo poreikius, prieiga prie pagrindinės fizinės infrastruktūros gali daryti nepalankų ekonominį poveikį jo verslo modeliui ir paskatoms investuoti, taip pat dėl jos gali būti neefektyviai dubliuojami tinklo elementai. Kartu pagal Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistemą nustatyto įpareigojimo suteikti prieigą prie fizinės infrastruktūros, pavyzdžiui, įpareigojimo didelę įtaką rinkoje turinčioms įmonėms, atveju jau būtų taikomi specialūs reguliavimo įpareigojimai, kuriems ši direktyva neturėtų daryti poveikio;
- (18) jei įmonės, įgaliotos teikti ar teikiančios viešųjų ryšių tinklų paslaugas prašo prieigos konkrečiame rajone, tinklo operatoriai turėtų pateikti pasiūlymą dėl bendro jų įrenginių naudojimo sąžiningomis ir pagrįstomis sąlygomis, įskaitant kainą, nebent prieiga nesuteikiama dėl objektyvių priežasčių. Atsižvelgiant į aplinkybes, sąlygoms, kuriomis suteikiama prieiga, poveikį galėtų daryti keletas elementų, pavyzdžiui: bet kokios papildomos techninės priežiūros ir pritaikymo išlaidos; bet kokios prevencinės saugumo priemonės, kurias reikia patvirtinti, kad būtų apribotas neigiamas poveikis tinklo saugai, saugumui ir vientisumui; bet kokie specialūs susitarimai dėl atsakomybės žalos atveju; bet kokios viešosios subsidijos, suteiktos infrastruktūrai statyti, panaudojimas, įskaitant su subsidija susijusias arba laikantis Sąjungos teisės pagal nacionalinę teisę numatytas specialias sąlygas; gebėjimas suteikti arba pateikti infrastruktūros pajėgumą siekiant įvykdyti viešųjų paslaugų teikimo įpareigojimus; bet kokie nacionalinių nuostatų nulemti apribojimai, kuriais siekiama apsaugoti aplinką, visuomenės sveikatą, visuomenės saugumą arba siekiama miestų ir kaimo vietovių planavimo tikslų;
- (19) siekiant išvengti nepagrįstų atsisakymų sudaryti sandorį arba nepagrįstų sąlygų nustatymo, jeigu kyla nesutarimų vykstant komercinėms deryboms dėl techninių ir komercinių sąlygų, kiekviena šalis turėtų galėti kreiptis į nacionalinio lygio ginčų nagrinėjimo įstaigą, kad šalis būtų nustatytas sprendimas. Nustatydamą prieigos suteikimo kainas, ginčų nagrinėjimo įstaiga turėtų užtikrinti, kad prieigos teikėjas turėtų objektyvią galimybę susigrąžinti suteikiant prieigą prie jo fizinės infrastruktūros patirtas išlaidas, atsižvelgiant į ypatingas nacionalines sąlygas ir tarifų struktūras, nustatytas siekiant suteikti objektyvią galimybę susigrąžinti išlaidas atsižvelgiant į nacionalinių reguliavimo institucijų anksčiau priimtas teisių gynimo priemones. Tai darydama ginčų nagrinėjimo įstaiga taip pat turėtų atsižvelgti į prašomos prieigos poveikį prieigos teikėjo verslo planui, įskaitant prieigos teikėjo, kurio prašoma suteikti prieigą, investicijas, visų pirma į fizinę infrastruktūrą, prie kurios prašoma suteikti prieigą. Konkrečiu prieigos prie viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjų fizinės infrastruktūros atveju investicijomis į tokią infrastruktūrą gali būti tiesiogiai prisidedama siekiant skaitmeninės darbotvarkės tikslų, o konkurenciją vartotojų grandies rinkoje gali paveikti galimybė nemokamai pasinaudoti esamais ištekliais. Taigi bet kokio įpareigojimo suteikti prieigą atveju reikėtų visiškai atsižvelgti į tų investicijų ekonominį perspektyvumą, remiantis jų rizikos profiliu, investicijų grąžos tvarkaraščiu, prieigos poveikiu konkurencijai vartotojų grandies rinkoje, taigi ir kainoms bei investicijų grąžai, tinklo turto nusidėvėjimui prašymo suteikti prieigą pateikimo metu, verslo modeliu, kuriuo grindžiamos investicijos, visų pirma į fizinę infrastruktūrą, naudojamą sparčiųjų elektroninių ryšių paslaugoms teikti, ir bet kokią bendro diegimo galimybę, anksčiau pasiūlytą prieigos prašytojui;
- (20) siekdamas veiksmingai planuoti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimą ir užtikrinti veiksmingiausią egzistuojančios infrastruktūros, tinkamos elektroninių ryšių tinklams diegti, naudojimą, įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešojo elektroninių ryšių tinklų paslaugas, turėtų turėti galimybę gauti būtiniausią informaciją, susijusią su diegimo vietoje turima fizine infrastruktūra. Tokia būtiniausia informacija turėtų leisti įvertinti egzistuojančios infrastruktūros konkrečiame rajone naudojimo potencialą, taip pat sumažinti žalą bet kuriai egzistuojančiai fizinei infrastruktūrai. Atsižvelgiant į dalyvaujančių suinteresuotųjų subjektų skaičių ir siekiant sudaryti palankesnes sąlygas prieigai prie tos informacijos, taip pat visuose sektoriuose ir tarpvalstybiniu mastu, tokia būtiniausia informacija turėtų būti teikiama per bendrą informacinį punktą. Tame bendrame informaciniame punkte turėtų būti suteikiama prieiga prie būtiniausios informacijos, kuri jau pateikta elektroniniu formatu, taikant apribojimus tinklo, ypač ypatingos svarbos infrastruktūros, saugumui ir vientisumui užtikrinti arba teisėtoms veiklos ir verslo paslaaptims apsaugoti;
- (21) nenustatant jokio naujo kartografavimo įpareigojimo valstybėms narėms, šia direktyva turėtų būti numatyta, kad viešojo sektoriaus įstaigų jau surinkta būtiniausia informacija, pateikta elektroniniu formatu pagal nacionalines

iniciatyvas ir pagal Sąjungos teisės aktus pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB ⁽¹⁾, turėtų būti teikiama, pavyzdžiui, pateikiant interneto nuorodą, bendram informaciniam punktui. Tokiu būdu viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjams suteikiant koordinuotą prieigą prie informacijos apie fizinę infrastruktūrą ir kartu užtikrinant tokios informacijos saugumą ir vientisumą, visų pirma kiek tai susiję su nacionaline ypatingos svarbos infrastruktūra. Tokia informacija turėtų būti pateikiama nedarant poveikio skaidrumo reikalavimams, kurie jau taikomi viešojo sektoriaus informacijos pakartotiniam naudojimui pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/98/EB ⁽²⁾. Kai viešojo sektoriaus turima informacija neužtikrinama pakankamai žinių apie konkrečioje vietoje esančią fizinę infrastruktūrą arba apie tam tikros rūšies infrastruktūrą, tinklo operatoriai turėtų pateikti informaciją įmonėms, teikiančioms arba įgaliotoms teikti viešąsias viešųjų ryšių tinklų paslaugas;

- (22) kai per bendrą informacinį punktą negalima gauti būtiniausios informacijos, įmonėms, teikiančioms ar įgaliotoms teikti viešojo ryšių tinklo paslaugas vis tiek turėtų būti užtikrinta galimybė tiesiogiai prašyti bet kurio atitinkamo rajono tinklo operatoriaus tokios konkrečios informacijos. Be to, jeigu prašymas pagrįstas, ypač jeigu to reikia siekiant dalytis egzistuojanti fizine infrastruktūra arba koordinuoti inžinerinius darbus, įmonėms, teikiančioms ar įgaliotoms teikti viešojo elektroninių ryšių tinklo paslaugas turėtų būti suteikta galimybė atlikti apžiūras vietoje ir prašyti informacijos apie planuojamus inžinerinius darbus skaidriomis, proporcingomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis ir nedarant poveikio apsaugos priemonėms, priimtoms tinklo saugumui ir vientisumui užtikrinti, taip pat konfidencialumui ir veiklos bei verslo paslaptims apsaugoti. Turėtų būti skatinamas didesnis planuojamų civilinių inžinerinių darbų skaidrumas, kurį užtikrintų patys tinklo operatoriai arba kuris būtų užtikrinamas per bendrus informacinius punktus, ypač naudingiausiose srityse, nurodant įgaliotiems operatoriams, kur yra tokios informacijos, kai jos turima;
- (23) kai kyla ginčų dėl prieigos prie informacijos apie fizinę infrastruktūrą siekiant diegti sparčiuosius elektroninių ryšių tinklus, ginčų nagrinėjimo įstaiga turėtų galėti išspręsti tokius ginčus priimdama privalomą sprendimą. Bet kuriuo atveju tokios įstaigos sprendimai turėtų nedaryti poveikio bet kurios iš šalių galimybei kreiptis į teismą;
- (24) koordinuojant su fizine infrastruktūra susijusius inžinerinius darbus galima sutaupyti daug lėšų ir kuo labiau sumažinti nepatogumus naujų elektroninių ryšių tinklų diegimo rajone. Dėl tos priežasties reikėtų uždrausti reguliavimo apribojimus, kuriais paprastai užkertamas kelias tinklo operatorių deryboms siekiant koordinuoti tokius darbus, kad taip pat būtų galima diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklus. Viešosiomis lėšomis nefinansuojamų inžinerinių darbų atveju ši direktyva neturėtų kliudyti suinteresuotiesiems subjektams sudaryti inžinerinių darbų koordinavimo susitarimus pagal jų pačių investicinius ir verslo planus ir jų pageidaujamą tvarkaraštį;
- (25) inžinerinių darbų, visiškai ar iš dalies finansuojamų viešosiomis lėšomis, tikslas turėtų būti kuo labiau padidinti teigiamus bendrus rezultatus išnaudojant teigiamus tų darbų išorės veiksnius visuose sektoriuose ir užtikrinant vienodas galimybes dalytis esama ir planuojama fizine infrastruktūra siekiant diegti elektroninių ryšių tinklus. Nors neturėtų būti daromas neigiamas poveikis viešosiomis lėšomis finansuojamų inžinerinių darbų pagrindiniam tikslui, susijusius inžinerinius darbus tiesiogiai ar netiesiogiai, pavyzdžiui, per subrangovą, vykdančius tinklo operatorių proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis turėtų patenkinti laiku pateiktus pagrįstus prašymus koordinuoti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementų diegimą, užtikrinant, pavyzdžiui, bet kokių papildomų išlaidų, be kita ko, patirtų dėl vėlavimų, padengimą ir kuo mažesnę pradinių planų keitimą. Nedarant poveikio taikomoms valstybės pagalbos taisyklėms, valstybės narės turėtų galėti papildomai numatyti taisykles dėl su koordinuojamu diegimu susijusių išlaidų paskirstymo. Siekiant užtikrinti greitą ginčų, susijusių su derybomis dėl tų koordinavimo susitarimų, sprendimą proporcingomis, sąžiningomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, turėtų būti numatytos konkrečios ginčų nagrinėjimo procedūros. Tokios nuostatos neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei rezervuoti elektroninių ryšių tinklų pajėgumus netgi nesant specialių prašymų, siekiant patenkinti būsimą fizinės infrastruktūros paklausą, kad būtų kuo labiau padidinta inžinerinių darbų vertė, arba priimti priemonės, kuriomis nustatomos panašios teisės koordinuoti kitų rūšių tinklų, pavyzdžiui, dujų ar elektros energijos, operatorių inžinerinius darbus;

⁽¹⁾ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 345, 2003 12 31, p. 90).

- (26) gali reikėti įvairių leidimų, susijusių su elektroninių ryšių tinklų arba naujų tinklo elementų diegimu, įskaitant statybos, miestų planavimo, aplinkosaugos ir kitus leidimus, siekiant apsaugoti nacionalinius ir Sąjungos bendruosius interesus. Įvairių rūšių elektroninių ryšių tinklų diegimui reikalingų leidimų skaičius ir vietinis diegimo pobūdis gali lemti įvairių procedūrų ir sąlygų taikymą. Užtikrinant kiekvienos kompetentingos institucijos teisę dalyvauti ir išlaikyti savo sprendimų priėmimo prerogatyvas laikantis subsidiarumo principo, visa atitinkama informacija apie inžineriniams darbams taikomas procedūras ir bendrąsias sąlygas turėtų būti prieinama per bendrą informacinį punktą. Tai galėtų sumažinti painiavą ir padidinti efektyvumą bei skaidrumą, ypač naujiems dalyviams ar mažesniems operatoriams, kurie nevykdo veiklos tame rajone. Be to, valstybės narės turėtų galėti numatyti, kad įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, turėtų teisę pateikti prašymą dėl leidimo per bendrą kontaktinį punktą;
- (27) siekiant užtikrinti, kad leidimų suteikimo procedūros nebūtų kliūtis investicijoms ir nedarytų neigiamo poveikio vidaus rinkai, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad sprendimas patenkinti arba atmesti prašymus dėl elektroninių ryšių tinklų ar naujų tinklo elementų diegimo bet kuriuo atveju turėtų būti priimtas ne vėliau kaip per keturis mėnesius, nedarant poveikio kitiems konkrečioms terminams arba įpareigojimams, kurie nustatyti tinkamam procedūros vykdymui užtikrinti ir kurie taikomi leidimų suteikimo procedūrai pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę. Toks sprendimas gali būti numanomo arba aiškaus pobūdžio laikantis galiojančių teisės nuostatų. Atitinkamais atvejais valstybės narės turėtų numatyti, kad paslaugų teikėjai, kurie patiria žalą dėl kompetentingos institucijos delsimo suteikti leidimus per taikytinus terminus, turėtų teisę gauti kompensaciją;
- (28) siekiant užtikrinti, kad tokios leidimų suteikimo procedūros būtų užbaigtos per pagrįstus terminus, valstybės narės galėtų svarstyti keleto apsaugos priemonių, pavyzdžiui, numanomą patvirtinimą, arba imtis priemonių, kad supaprastintų leidimų suteikimo procedūras, *inter alia*, sumažindamos elektroninių ryšių tinklų diegimui reikiamų leidimų skaičių arba netaikydamos leidimų suteikimo procedūros tam tikrų kategorijų nedidelio masto arba standartizuotiems inžineriniams darbams. Nacionalinės, regioninės arba vietos institucijos turėtų pagrįsti bet kokią atsakymą suteikti tokius jų kompetencijai priskiriamus leidimus remiantis objektyviais, skaidriais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais ir sąlygomis. Tai neturėtų daryti poveikio jokiai valstybių narių priimtai priemonei, pagal kurią tam tikriems elektroninių ryšių tinklų elementams (neatsižvelgiant į tai, ar jie yra pasyvieji, ar aktyvieji) netaikomos leidimų suteikimo procedūros;
- (29) norint pasiekti skaitmeninės darbotvarkės tikslus, reikia, kad infrastruktūra būtų diegiama netoli nuo galutinių paslaugų gavėjų buvimo vietos, visiškai laikantis proporcingumo principo, kiek tai susiję su bet koku nuosavybės teisės apribojimu, atsižvelgiant į bendrą interesą, kurio siekiama. Reikėtų sudaryti palankesnes sąlygas užtikrinti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklus iki pat galutinių paslaugų gavėjų, kartu užtikrinant technologinį neutralumą, visų pirma sparčiajam ryšiui parengta fizine pastato infrastruktūra. Atsižvelgiant į tai, kad mažiesiems kanalams įrengti pastato statybos metu reikia tik nedidelių ribinių sąnaudų, o naujos sparčiųjų elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo esamuose pastatuose sąnaudos gali sudaryti didelę dalį sparčiojo tinklo diegimo sąnaudų, visuose naujuose arba kapitališkai renovuojamuose pastatuose reikėtų įrengti fizinę infrastruktūrą, kad galutiniai paslaugų gavėjai galėtų prisijungti prie sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų. Kad būtų galima diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklą, naujuose daugiabučiuose pastatuose ir kapitališkai renovuojamuose daugiabučiuose pastatuose turėtų būti įrengtas prieigos punktas, per kurį paslaugų teikėjas galėtų prisijungti prie pastato infrastruktūros. Be to, statybos įmonės turėtų numatyti, kad iš kiekvieno būsto būtų nutiesti kanalai į daugiabučio pastato viduje ar išorėje esantį prieigos punktą. Gali būti atvejų, kai, pavyzdžiui, naujuose individualiuose gyvenamuosiuose pastatuose ar atliekant tam tikrų kategorijų kapitalinę renovaciją izoliuotose teritorijose, dėl objektyvių priežasčių gali būti diegti spartųjų ryšių laikoma per menka, kad būtų galima pagrįsti sparčiajam ryšiui parengtos fizinės pastato infrastruktūros arba prieigos punkto įrengimą, arba kai tos infrastruktūros parengimas būtų neproporcingas dėl kitų ekonominių, urbanistinio paveldo išsaugojimo ar aplinkosaugos priežasčių, pavyzdžiui, tam tikrų kategorijų paminkluose;
- (30) siekiant padėti galimiems pirkėjams ir nuomininkams nustatyti, kuriuose pastatuose yra įrengta sparčiajam ryšiui parengta fizinė pastato infrastruktūra ir kurie dėl šios priežasties turi didelį sąnaudų mažinimo potencialą, ir siekiant paskatinti parengti pastatus sparčiajam ryšiui, valstybės narės turėtų galėti parengti savanorišką „parengties plačiajuosčiam ryšiui“ ženklą, skirtą pastatams, kuriuose pagal šią direktyvą įrengta tokia infrastruktūra ir prieigos punktas;
- (31) kai viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjai konkrečioje teritorijoje diegia sparčiuosius elektroninių ryšių tinklus, užtikrinama didelė masto ekonomija, jei jie gali įrengti galinį savo tinklo įrenginį pastato prieigos punkte, neatsižvelgiant į tai, ar abonentas tuo metu yra aiškiai pareiškęs, kad jį domina tokia paslauga, tačiau su sąlyga, kad kuo labiau sumažinamas poveikis privačiai nuosavybei panaudojant egzistuojančią fizinę infrastruktūrą ir atkuriant paveiktą aplinką. Užbaigus tinklą prieigos punkte, papildomą klientą galima prijungti daug mažesnėmis sąnaudomis, ypač suteikiant prieigą prie pastate jau įrengto sparčiajam ryšiui parengto vertikalios segmentų. Tas tikslas taip pat pasiekiamas, kai pačiame pastate jau yra įrengtas sparčiųjų elektroninių ryšių tinklas, prie kurio

prieiga skaidriomis, proporcingomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis suteikiama bet kuriam viešųjų ryšių tinklo paslaugų teikėjui, turinčiam aktyvų abonentą tame pastate. Tai visų pirma gali būti valstybių narių, kurios ėmėsi priemonių pagal Direktyvos 2002/21/EB 12 straipsnį, atveju;

- (32) naujuose pastatuose turėtų būti įrengta sparčiajam ryšiui parengta pastato infrastruktūra ir daugiabučiuose pastatuose prieigos punktas, turėtų būti numatytas tam tikras lankstumas, kaip valstybės narės pasiekti šį tikslą. Tuo požiūriu direktyva nesiekia suderinti taisyklių dėl susijusių sąnaudų, be kita ko dėl sparčiajam ryšiui parengtos pastato fizinės infrastruktūros ir prieigos punkto įrengimo pastatuose sąnaudų susigrąžinimo;
- (33) atsižvelgiant į socialinę naudą, kurią lemia skaitmeninė įtrauktis, ir į sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimo ekonominius aspektus, kai nėra nei pasyviosios ar aktyviosios sparčiajam ryšiui parengtos infrastruktūros į galutinių paslaugų gavėjų patalpas, nei alternatyvų teikti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų paslaugas abonentui, bet kuris viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjas turėtų turėti teisę savo lėšomis įrengti tinklo galinį įrenginį privačiose patalpose su sąlyga, kad taip kuo labiau sumažinamas poveikis privačiai nuosavybei, pavyzdžiui, jei įmanoma, pakartotinai panaudojant pastate jau egzistuojančią fizinę infrastruktūrą arba užtikrinant visišką paveiktos aplinkos atkūrimą;
- (34) laikantis subsidiarumo principo, šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių galimybei skirti numatytas reguliavimo užduotis institucijoms, kurios turi geriausias galimybes jas atlikti pagal šalies konstitucinę kompetencijos ir įgaliojimų suteikimo sistemą ir šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus;
- (35) paskirta nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga turėtų užtikrinti nešališkumą ir nepriklausomumą dalyvaujančių šalių atžvilgiu ir turėtų turėti tinkamą kompetenciją bei išteklius;
- (36) valstybės narės turėtų numatyti atitinkamas, veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, taikomas pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių priemonių nesilaikymo atveju;
- (37) siekiant užtikrinti šioje direktyvoje numatytų bendrų informacinių punktų veiksmingumą, valstybės narės turėtų užtikrinti tinkamus išteklius ir tai, kad su konkrečiu rajonu susijusi svarbi informacija bendruose informaciniuose punktuose būtų prieinama užtikrinant optimalų sutelkimo lygį, kad būtų galima užtikrinti vertiną paskirtų užduočių vykdymo efektyvumą, be kita ko, vietos kadastrė. Tuo atžvilgiu valstybės narės galėtų atsižvelgti į galimą sinergiją ir įvairovės ekonomiją naudojantis kontaktiniais centrais, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB ⁽¹⁾ 6 straipsnyje, siekdamos remtis esamomis struktūromis ir kuo labiau padidinti naudą galutiniams paslaugų gavėjams;
- (38) kadangi šios direktyvos tikslą, t. y. sudaryti palankesnes sąlygas sparčiųjų elektroninių ryšių tinklams tinkamos fizinės infrastruktūros diegimą visoje Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (39) šia direktyva gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie visų pirma pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač teisės į privatumą ir verslo paslapčių apsaugą, laisvės užsiimti verslu, teisės į nuosavybę ir teisės į veiksmingą teisinę gynybą. Valstybės narės šią direktyvą turi taikyti atsižvelgdamos į tas teises ir principus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šios direktyvos tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų diegimui ir jį skatinti, skatinant bendrai naudotis egzistuojančia fizine infrastruktūra ir sudarant sąlygas veiksmingiau diegti naują fizinę infrastruktūrą, kad tokius tinklus būtų galima diegti mažesnėmis sąnaudomis.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36).

2. Šia direktyva nustatomi su inžineriniais darbais ir fizine infrastruktūra susiję būtiniausi reikalavimai, siekiant suderinti tam tikrus tų sričių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų aspektus.
3. Valstybės narės gali palikti galioti ar nustatyti Sąjungos teisę atitinkančias priemones, kuriomis numatoma daugiau nei šia direktyva nustatyti būtiniausi reikalavimai, kad būtų geriau pasiektas 1 dalyje nurodytas tikslas.
4. Jei kuri nors šios direktyvos nuostata prieštarauja Direktyvos 2002/21/EB, Direktyvos 2002/19/EB, Direktyvos 2002/20/EB, Direktyvos 2002/22/EB arba Direktyvos 2002/77/EB nuostatai, viršesnė yra atitinkama tų direktyvų nuostata.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Direktyvoje 2002/21/EB.

Kitos vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) tinklo operatorius – įmonė, teikianti arba įgalinti teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, ir įmonė, teikianti fizinę infrastruktūrą, kuri skirta teikti šioms paslaugoms:
 - a) gamybos, tiekimo ar paskirstymo:
 - i) dujų,
 - ii) elektros energijos, įskaitant viešąją apšvietimą;
 - iii) šildymo,
 - iv) vandens įskaitant nuotekų išleidimo arba valymo ir kanalizacijos paslaugas bei drenažo sistemas;
 - b) transporto paslaugoms, įskaitant geležinkelius, kelius, uostus ir oro uostus;
- 2) fizinė infrastruktūra – visi tinklo elementai, skirti kitiems tinklo elementams talpinti, tačiau patys netampantys aktyviais tinklo elementais, kaip antai vamzdžiai, stiebai, kanalai, apžiūros ir surenkamieji šuliniai, spintos, pastatai arba pastatų įėjimai, antenų įrenginiai, bokštai ir stulpai; kabeliai, įskaitant nenaudojamas šviesolaidžio skaidulas, taip pat tinklo elementai, naudojami žmonėms vartoti skirto vandens, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 98/83/EB (¹) 2 straipsnio 1 punkte, tiekimui, šioje direktyvoje nėra laikomi fizine infrastruktūra;
- 3) sparčiųjų elektroninių ryšių tinklas – elektroninių ryšių tinklas, kuriuo naudojantis gali būti teikiamos ne mažesnės kaip 30 Mb/s spartos plačiajuosčio ryšio prieigos paslaugos;
- 4) inžineriniai darbai – bet kuri statybos arba civilinės inžinerijos darbų rezultatų visuma, kurios pakanka ekonominei ar techninei funkcijai savarankiškai vykdyti ir kuri apima vieną ar daugiau fizinės infrastruktūros elementų;
- 5) viešojo sektoriaus įstaiga – valstybės, regioninė ar vietos valdžios institucija, viešosios teisės reglamentuojama įstaiga arba vienos ar kelių tokių valdžios institucijų arba vienos ar kelių tokių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų asociacija;
- 6) viešosios teisės reglamentuojami subjektai – subjektai, pasižymintys visomis toliau išvardytomis charakteristikomis:
 - a) jie įsteigti siekiant konkretaus tikslo – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio;
 - b) jie turi teisinį subjektiškumą ir
 - c) visiškai arba didžiąja dalimi finansuojami valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų lėšomis arba jų valdymas yra prižiūrimas tų institucijų ar subjektų arba jie turi administracinį, valdymo ar priežiūros organą, kurio daugiau kaip pusę narių skiria valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos arba kiti viešosios teisės reglamentuojami subjektai;
- 7) fizinė pastato infrastruktūra – fizinė infrastruktūra arba įrenginiai galutinio paslaugų gavėjo vietoje, įskaitant bendros nuosavybės elementus, kurioje ketinama įrengti laidinės ir (arba) belaidės prieigos tinklus ir kurioje tokiais prieigos tinklais galima teikti elektroninių ryšių paslaugas ir sujungti pastato prieigos punktą su galutiniu tinklo punktu;

(¹) 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

- 8) sparčiajam ryšiui parengta fizinė pastato infrastruktūra – fizinė pastato infrastruktūra, skirta sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementams įrengti arba sudaryti sąlygas teikti tokių tinklų paslaugas;
- 9) kapitalinės renovacijos darbai – statybos ar civilinės inžinerijos darbai galutinio paslaugų gavėjo vietoje, kurie apima struktūrinius visos pastato fizinės infrastruktūros arba didelės jos dalies pakeitimus ir kuriems atlikti reikalingas statybos leidimas;
- 10) leidimas – aiškus ar numanomas kompetentingos valdžios institucijos sprendimas, priimtas taikant procedūrą, pagal kurią įmonė turi atlikti tam tikrus veiksmus, kad galėtų teisėtai vykdyti statybos ar civilinės inžinerijos darbus;
- 11) prieigos punktas – fizinis punktas pastato viduje arba išorėje, prieinamas įmonėms, teikiančioms ar įgaliotoms teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, kad būtų galima prisijungti prie sparčiajam ryšiui parengtos fizinės pastato infrastruktūros.

3 straipsnis

Prieiga prie egzistuojančios fizinės infrastruktūros

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas tinklo operatorius turėtų teisę pasiūlyti įmonėms, teikiančioms ar įgaliotoms teikti elektroninių ryšių tinklų paslaugas, prieigą prie savo fizinės infrastruktūros siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus. Remiantis abipusiškumo principu valstybės narės gali numatyti viešojo ryšių tinklo operatoriams teisę siūlyti prieigą prie savo fizinės infrastruktūros siekiant diegti tinklus, kurie nėra elektroninių ryšių tinklai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios ar įgaliotos teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, rašytiniu prašymu bet kuris tinklo operatorius būtų įpareigotas patenkinti visus pagrįstus prašymus dėl prieigos prie jo fizinės infrastruktūros sąžiningomis ir pagrįstomis sąlygomis, įskaitant kainą, siekiant diegti sparčiojo elektroninių ryšių tinklų elementus. Tokiame rašytiniame prašyme išsamiai apibūdinami projekto, kuriam prašoma prieigos, elementai, įskaitant konkretų terminą.
3. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas atsisakymas suteikti prieigą būtų grindžiamas objektyviais, skaidriais ir proporcingais kriterijais, kaip antai:
 - a) fizinės infrastruktūros, prie kurios prašoma prieigos, techniniu tinkamumu, kad būtų galima įrengti bet kokius sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus, kaip nurodyta 2 dalyje;
 - b) turima vieta 2 dalyje nurodytiems sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementams įrengti, įskaitant pakankamai pagrįstus tinklo operatoriaus būsimus vietos poreikius;
 - c) saugos ir visuomenės sveikatos klausimais;
 - d) tinklo, visų pirma ypatingos svarbos nacionalinės infrastruktūros, vientisumu ir saugumu;
 - e) rizika, kad planuojamos elektroninių ryšių paslaugos gali kelti didelių trukdžių kitoms ta pačia fizine infrastruktūra teikiamoms paslaugoms;
 - f) galimybe naudoti perspektyvias alternatyvias priemones didmeninei prieigai prie fizinės tinklo infrastruktūros, kurią teikia tinklo operatorius ir kuri tinka sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų paslaugoms teikti, jei tokia prieiga teikiama sąžiningomis ir pagrįstomis sąlygomis.

Valstybės narės užtikrina, kad tinklo operatorius atsisakymo suteikti prieigą priežastis pateiktų per du mėnesius nuo išsamaus prašymo suteikti prieigą gavimo dienos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai atsisakoma suteikti prieigą, arba kai per du mėnesius nuo prašymo dėl prieigos gavimo dienos nesusitariama dėl specialių sąlygų, įskaitant kainą, bet kuri šalis turėtų teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai.
5. Valstybės narės reikalauja, kad 4 dalyje nurodyta nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priimtų privalomą sprendimą, kuriuo išspręstų ginčą, inicijuotą pagal 4 dalį, įskaitant sąžiningų ir pagrįstų sąlygų, įskaitant prirėkus kainą, nustatymą.

Nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaigą ginčą išsprendžia per kuo trumpesnę laiką ir bet kuriuo atveju per keturis mėnesius nuo išsamaus prašymo gavimo dienos, išskyrus išimtinių aplinkybių atvejus, nedarant poveikio šalių galimybei perduoti bylą teismui.

Tais atvejais, kai ginčas susijęs su prieiga prie elektroninių ryšių tinklo paslaugų teikėjo infrastruktūros, o nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga yra nacionalinė reguliavimo institucija, ji prireikus atsižvelgia į Direktyvos 2002/21/EB 8 straipsnyje nustatytus tikslus. Ginčų nagrinėjimo įstaigai nustatant kainas užtikrinama, kad prieigos teikėjas turėtų sąžiningą galimybę susigrąžinti patirtas išlaidas ir atsižvelgiama į prašomos prieigos poveikį prieigos teikėjo verslo planui, įskaitant tinklo operatoriaus, kurio prašoma suteikti prieigą, padarytas investicijas, visų pirma į fizinę infrastruktūrą, naudojamą sparčiųjų elektroninių ryšių paslaugoms teikti.

6. Šiuo straipsniu nedaroma poveikio fizinės infrastruktūros savininko teisei į nuosavybę tais atvejais, kai tinklo operatorius nėra savininkas, ir bet kurių kitų trečiųjų šalių, kaip antai, žemės savininkų ir privačiosios nuosavybės savininkų, teisei į nuosavybę.

4 straipsnis

Su fizine infrastruktūra susijęs skaidrumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad siekiant prašyti prieigos prie fizinės infrastruktūros pagal 3 straipsnio 2 dalį, kiekviena įmonė, teikianti arba įgaliota teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, turėtų teisę paprašiusi gauti šią būtiniausią informaciją apie bet kurio tinklo operatoriaus egzistuojančią fizinę infrastruktūrą:

- a) vietą ir maršrutą;
- b) infrastruktūros rūšį ir dabartinį naudojimą ir
- c) kontaktinį punktą.

Valstybės narės užtikrina, kad prieigos prašanti įmonė nurodytą rajoną, kuriame ji ketina diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus.

Prieigą prie būtiniausios informacijos valstybės narės gali leisti apriboti tik tuomet, jei tai būtina tinklų saugumo ir jų vientisumo, nacionalinio saugumo, visuomenės sveikatos ar saugos, konfidencialumo arba veiklos ir verslo paslapčių apsaugos tikslais.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad kiekviena viešojo sektoriaus įstaiga, dėl savo užduočių vykdymo elektroniniu formatu turinti 1 dalyje nurodytos būtiniausios informacijos elementų apie tinklo operatoriaus fizinę infrastruktūrą, elektroninėmis priemonėmis per bendrą informacinį punktą pateiktų šią informaciją anksčiau nei 2017 m. sausio 1 d.; be to, valstybės narės reikalauja, kad tokios viešojo sektoriaus įstaigos šią informaciją pateiktų to paprašiusioms įmonėms, teikiančioms arba įgaliotoms teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, nedarant poveikio 1 dalyje numatytiems apribojimams. Visi viešojo sektoriaus įstaigos gauti tos 1 dalyje nurodytos būtiniausios informacijos atnaujinimai ir nauji elementai per du mėnesius nuo jų gavimo dienos pateikiami bendram informaciniam punktui. Jeigu tai yra būtina siekiant užtikrinti pateikiamos informacijos patikimumą, tas laikotarpis gali būti pratęstas ne daugiau kaip vienu mėnesiu.

3. Su būtiniausia informacija, pateikta bendram informaciniam punktui pagal 2 dalį, per bendrą informacinį punktą galima susipažinti elektroniniu formatu nedelsiant proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis. Valstybės narės užtikrina, prieiga prie būtiniausios informacijos pagal šią dalį per bendrą informacinį punktą būtų suteikta ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d.

4. Kai bendrame informaciniame punkte negalima gauti 1 dalyje nurodytos būtiniausios informacijos, valstybės narės reikalauja, kad įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų elektroninių ryšių tinklų paslaugas, konkrečiu rašytiniu prašymu tinklo operatoriai suteiktų prieigą prie tokios informacijos. Tokiame prašyme nurodomas rajonas, kuriame ketinama diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus. Prieiga prie informacijos suteikiama per du mėnesius nuo rašytinio prašymo gavimo dienos proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis, nedarant poveikio 1 dalyje numatytiems apribojimams.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, specialiu rašytiniu prašymu tinklo operatoriai patenkintų pagrįstus prašymus dėl jų fizinės infrastruktūros konkrečių elementų apžiūros vietoje. Tokiame prašyme nurodomi atitinkamo tinklo elementai, susiję su sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementų diegimu. Nurodytų tinklo elementų apžiūros vietoje leidžiama atlikti proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis per vieną mėnesį nuo rašytinio prašymo gavimo dienos, nedarant poveikio 1 dalyje numatytiems apribojimams.

6. Valstybės narės užtikrina, kad kilus ginčui dėl šiame straipsnyje numatytų teisių ir pareigų kiekviena šalis turėtų teisę ginčą perduoti spręsti nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai. Nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, per kuo trumpesnį laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius, išskyrus išimtinių aplinkybių atvejus, priima privalomą sprendimą, kuriuo išsprendžiamas ginčas, nedarant poveikio šalių galimybei perduoti bylą teismui.

7. Valstybės narės gali numatyti 1–5 dalyse numatytų pareigų taikymo išimtis, jeigu egzistuojanti fizinė infrastruktūra laikoma techniškai netinkama sparčiųjų elektroninių ryšių tinklams diegti, arba ypatingos svarbos nacionalinės infrastruktūros atveju. Tokios išimtis šiuo atžvilgiu tinkamai pagrįstos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabas dėl planuojamų išimčių. Apie visas tokias išimtis pranešama Komisijai.

8. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, gavusios prieigą prie informacijos pagal šį straipsnį, imtųsi tinkamų priemonių konfidencialumui ir veiklos bei verslo paslapčių apsaugai užtikrinti.

5 straipsnis

Inžinerinių darbų koordinavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas tinklo operatorius turėtų teisę vesti derybas dėl inžinerinių darbų koordinavimo susitarimų su įmonėmis, teikiančiomis ar įgaliotomis teikti elektroninių ryšių tinklų paslaugas siekiant diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas tinklo operatorius, tiesiogiai ar netiesiogiai vykdamas inžinerinius darbus, kurie visiškai arba iš dalies finansuojami viešosiomis lėšomis, patenkintų visus pagrįstus įmonių, teikiančių ar įgaliotų teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas siekiant diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus, prašymus skaidriomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis sudaryti inžinerinių darbų koordinavimo susitarimą. Toks prašymas patenkinamas, su sąlyga, kad:

- a) dėl to vykdamas pirminius numatytus civilinius darbus neatsiras papildomų sąnaudų, be kita ko, dėl papildomo vėlavimo;
- b) nebus trukdoma darbų koordinavimo kontrolei ir
- c) prašymas koordinuoti darbus pateikiamas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip prieš mėnesį iki galutinio projekto pateikimo kompetentingoms valdžios institucijoms leidimui gauti.

Valstybės narės gali nustatyti su inžinerinių darbų koordinavimu susijusių išlaidų paskirstymo taisykles.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei per vieną mėnesį nuo oficialaus prašymo pradėti derybas gavimo dienos nepavyksta sudaryti inžinerinių darbų koordinavimo susitarimo pagal 2 dalį, bet kuri šalis turėtų teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodyta nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priimtų sprendimą, kuriuo išsprendžiamas pagal 3 dalį inicijuotas ginčas, įskaitant sąžiningų ir nediskriminacinių sąlygų ir prireikus mokesčių nustatymą.

Nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga išsprendžia ginčą per kuo trumpesnę laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo išsamaus prašymo gavimo dienos, išskyrus išimtinių aplinkybių atvejus, nedarant poveikio šalių galimybei perduoti bylą teismui.

5. Valstybės narės gali numatyti šiame straipsnyje numatytų įpareigojimų išimtis, taikomas nedidelės svarbos inžineriniams darbams (pvz., atsižvelgiant į jų vertę, dydį ar trukmę) arba ypatingos svarbos nacionalinės infrastruktūros atveju. Tokios išimtis tinkamai pagrindžiamos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabas dėl planuojamų išimčių. Apie visas tokias išimtis pranešama Komisijai.

6 straipsnis

Planuojamų inžinerinių darbų skaidrumas

1. Valstybės narės reikalauja, kad, vedant derybas dėl 5 straipsnyje nurodytų inžinerinių darbų koordinavimo susitarimų, bet kuris tinklo operatorius, gavęs įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų elektroninių ryšių tinklų paslaugas, konkretų rašytinį prašymą, pateiktą toliau nurodytą būtiniausią informaciją apie vykdomus arba planuojamus su jo fizine infrastruktūra susijusius inžinerinius darbus, kuriems suteiktas leidimas, kurių atžvilgiu vyksta leidimo suteikimo procedūra arba kurių atveju numatoma per artimiausius šešis mėnesius pirmą kartą pateikti prašymą kompetentingoms valdžios institucijoms dėl leidimo suteikimo:

- a) darbų vieta ir rūšis;
- b) susiję tinklo elementai;
- c) numatoma darbų pradžios data ir darbų trukmė ir
- d) kontaktinis punktas.

Įmonės, teikiančios arba įgaliotos teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, prašyme nurodoma vietovė, kurioje ji ketina diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus. Per dvi savaites nuo rašytinio prašymo gavimo dienos tinklo operatoriai proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis pateikia prašomą informaciją. Prieigą prie būtiniausios informacijos valstybės narės gali leisti apriboti tik tuomet, kai tai laikoma būtina tinklų saugumo ir jų vientisumo, nacionalinio saugumo, visuomenės sveikatos ar saugos, konfidencialumo arba veiklos ir verslo paslapčių apsaugos tikslais.

2. Tinklo operatorius gali atmesti pagal 1 dalį pateiktą prašymą, jeigu:

- a) prašomą informaciją jis yra viešai pateikęs elektroniniu formatu arba
- b) prieiga prie tokios informacijos yra užtikrinta per bendrą informacinį punktą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tinklo operatorius sudarytų galimybę su prašoma 1 dalyje nurodyta būtiniausia informacija susipažinti per bendrą informacinį punktą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kilus ginčui dėl šiame straipsnyje numatytų teisių ir pareigų kiekviena šalis turėtų teisę perduoti jį spręsti nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai. Nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, per kuo trumpesnę laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius, išskyrus išimtinių aplinkybių atvejus, priima privalomą sprendimą, kuriuo išsprendžiamas ginčas, nedarant poveikio šalių galimybei perduoti bylą teismui.

5. Valstybės narės gali numatyti šiame straipsnyje numatytų pareigų išimtis, taikomas nedidelės vertės inžineriniams darbams arba ypatingos svarbos nacionalinės infrastruktūros atveju. Tokios išimtys tinkamai pagrindžiamos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabas dėl planuojamų išimčių. Apie visas tokias išimtis pranešama Komisijai.

7 straipsnis

Leidimų suteikimo procedūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad per bendrą informacinį punktą būtų galima gauti visą atitinkamą informaciją, susijusią su sąlygomis ir procedūromis, taikytinomis suteikiant leidimus inžineriniams darbams, kurių reikia siekiant diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus, įskaitant informaciją apie tokiems elementams taikytinas išimtis, susijusias su kai kuriais ar visais pagal nacionalinę teisę reikalaujamais leidimais.

2. Valstybės narės gali numatyti teisę kiekvienai įmonei, teikiančiai arba įgaliotai teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, elektroninėmis priemonėmis per bendrą informacinį punktą teikti paraiškas dėl leidimų inžineriniams darbams, kurie būtini siekiant diegti sparčiųjų elektroninių ryšių tinklų elementus.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos suteiktų arba atsisakytų suteikti leidimus per keturis mėnesius nuo išsamaus prašymo suteikti leidimą gavimo dienos, nedarant poveikio kitiems konkrečioms terminams arba pareigoms, nustatytoms tinkamam procedūros vykdymui užtikrinti, kurie taikomi leidimų suteikimo procedūrai pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę, arba nustatytiems tinkamam apeliacinės procedūros vykdymui užtikrinti. Valstybės narės gali numatyti, kad tinkamai pagrįstais atvejais tas terminas išimties tvarka gali būti pratęstas. Terminas, per kurį suteikiamas leidimas arba atsisakoma jį suteikti, pratęsiamas kuo trumpesniai laikotarpiui. Bet koks atsisakymas suteikti leidimą tinkamai pagrindžiamas remiantis objektyviais, skaidriais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais.

4. Valstybės narės gali užtikrinti, kad kiekviena įmonė, teikianti ar įgaliota teikti viešųjų ryšių tinklų paslaugas, kuri patyrė žalą dėl to, kad nesilaikyta pagal 3 dalį taikytinų terminų, turėtų teisę pagal nacionalinę teisę gauti kompensaciją už patirtą žalą.

8 straipsnis

Pastato fizinė infrastruktūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad visuose naujai pastatytuose pastatuose, kuriems statybos leidimo paprašyta po 2016 m. gruodžio 31 d., galutinio paslaugų gavėjo vietoje (įskaitant jų bendros nuosavybės elementus) būtų įrengta sparčiam ryšiui parengta fizinė pastato infrastruktūra iki galutinių tinklų punkto. Ta pati pareiga taikoma kapitalinės renovacijos, kuriai statybos leidimo paprašyta po 2016 m. gruodžio 31 d., atveju.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visuose naujai pastatytuose daugiabučiuose pastatuose, kuriems statybos leidimo paprašyta po 2016 m. gruodžio 31 d., būtų įrengtas prieigos punktas. Ta pati pareiga taikoma daugiabučių pastatų kapitalinės renovacijos, kuriai statybos leidimo paprašyta po 2016 m. gruodžio 31 d., atveju.
3. Pastatai, įrengti pagal šio straipsnio nuostatas, atitinka reikalavimus savanoriškam ženklui „Parengtas plačiajuosčiam ryšiui“ gauti valstybėse narėse, kurios nusprendė nustatyti tokį ženklą.
4. Valstybės narės gali numatyti 1 ir 2 dalyse nustatytų pareigų išimtis tam tikrų kategorijų pastatams, visų pirma individualiems gyvenamiesiems pastatams, arba kapitalinei renovacijai, tais atvejais, kai tų pareigų vykdymas yra neproporcingas, kaip antai atsižvelgiant į individualiems savininkams arba bendros nuosavybės teise valdomai bendrijai tenkančias sąnaudas arba į pastato rūšį, kaip antai, konkrečių kategorijų paminklams, istoriniams pastatams, poilsio namams, karinės paskirties pastatams ar kitiems nacionalinio saugumo tikslais naudojamiems pastatams. Tokios išimtys tinkamai pagrindžiamos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabas dėl planuojamų išimčių. Apie visas tokias išimtis pranešama Komisijai.

9 straipsnis

Prieiga prie pastato fizinės infrastruktūros

1. Valstybės narės užtikrina, kad, laikantis 3 dalies pirmos pastraipos, kiekvienas viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjas turėtų teisę savo tinklą savo lėšomis atvesti iki prieigos punkto.
2. Valstybės narės užtikrina, kad, laikantis 3 dalies pirmos pastraipos, kiekvienas viešųjų ryšių tinklo paslaugų teikėjas turėtų teisę sparčiųjų elektroninių ryšių tinklo diegimo tikslais naudotis bet kokia egzistuojančia fizine pastato infrastruktūra, jeigu dubliavimas techniškai neįmanomas arba ekonomiškai neefektyvus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas teisės naudoti prieigos punktą ir pastato fizinę infrastruktūrą turėtojas sąžiningomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, atitinkamais atvejais įskaitant kainą, patenkintų visus pagrįstus viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjų prašymus suteikti prieigą.

Valstybės narės užtikrina, kad, kai 1 arba 2 dalyje nurodyto susitarimo dėl prieigos nepavyksta pasiekti per du mėnesius nuo oficialaus prašymo dėl prieigos pateikimo gavimo dienos, kiekviena šalis turėtų teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai, siekiant įvertinti, kaip laikomasi tose dalyse numatytų reikalavimų. Nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, per kuo trumpesnę laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius, išskyrus išimtinių aplinkybių atvejus, priima privalomą sprendimą, kuriuo išsprendžiamas ginčas, nedarant poveikio šalių galimybei perduoti bylą teismui.

4. Valstybės narės gali leisti netaikyti 1–3 dalių pastatams, kuriuose objektyviomis, skaidriomis, proporcingomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis užtikrinama prieiga prie egzistuojančio tinklo, kurio galiniai įrenginiai yra galutinio paslaugų gavėjo vietoje ir kuris yra tinkamas sparčiųjų elektroninių ryšių paslaugoms teikti.
5. Valstybės narės užtikrina, kad, jei nėra sparčiajam ryšiui parengtos pastato infrastruktūros, kiekvienas viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjas turėtų teisę įrengti savo tinklo galutinį įrenginį abonentų patalpose, jei gaunamas abonto sutikimas, su sąlyga, kad jis tai atlieka kuo labiau sumažindamas poveikį trečiųjų šalių privačiam nuosavybei.
6. Šiuo straipsniu nedaroma poveikio prieigos punkto arba pastato fizinės infrastruktūros savininko nuosavybės teisėms tais atvejais, kai teisės naudotis ta infrastruktūra arba prieigos punktu turėtojas nėra jos (jo) savininkas, ir kitų trečiųjų šalių, kaip antai žemės savininkų ir pastato savininkų, nuosavybės teisėms.

Valstybės narės gali nustatyti tinkamo finansinio atlyginimo asmenims, patyrusiems nuostolių dėl šiame straipsnyje numatytų teisių įgyvendinimo, taisykles.

10 straipsnis

Kompetentingos įstaigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvieną iš nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai pavestų užduočių vykdytų viena ar daugiau kompetentingų įstaigų.
2. Kiekviena valstybės narės pagal 1 dalį paskirta nacionalinė ginčų nagrinėjimo įstaiga yra teisiškai atskira ir funkcinio požiūriu nepriklausoma nuo bet kokio tinklo operatoriaus. Valstybės narės gali leisti nacionalinei ginčų nagrinėjimo įstaigai imti mokesčius, skirtus jai patikėtų užduočių vykdymo išlaidoms padengti.

3. Valstybės narės reikalauja, kad visos šalys visapusiškai bendradarbiautų su nacionaline ginčų nagrinėjimo įstaiga.
4. Valstybės narės paskiria vieną ar daugiau nacionalinio, regioninio ar vietos lygio kompetentingų įstaigų 4, 6 ir 7 straipsniuose nurodyto bendro informacinio punkto funkcijoms atlikti. Kad būtų padengtos tų funkcijų vykdymo išlaidos, valstybės narės gali leisti imti mokesčius už naudojimąsi bendrais informaciniais punktais.
5. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. liepos 1 d. praneša Komisijai kiekvienos kompetentingos įstaigos, pagal šį straipsnį vykdančios šioje direktyvoje numatytą funkciją, identifikuojamąją informaciją ir bet kokius jos pakeitimus iki tokio paskyrimo arba pakeitimo įsigaliojimo.
6. Visus sprendimus, kuriuos priėmė bet kuri šiame straipsnyje nurodyta kompetentinga įstaiga, galima užginčyti teisme pagal nacionalinę teisę.

11 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių priemonių pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti tinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

12 straipsnis

Peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2018 m. liepos 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Ataskaitoje pateikiama šioje direktyvoje numatytų priemonių poveikio santrauka ir jos tikslų įgyvendinimo pažangos įvertinimas, įskaitant tai, ar direktyva būtų galima prisidėti siekiant siekti platesnio užmojo tikslų plačiajuosčio ryšio srityje, nei nustatyti tieji Skaitmeninėje darbotvarkėje, ir kaip tą būtų galima padaryti.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 1 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos informuoja Komisiją.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2016 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS